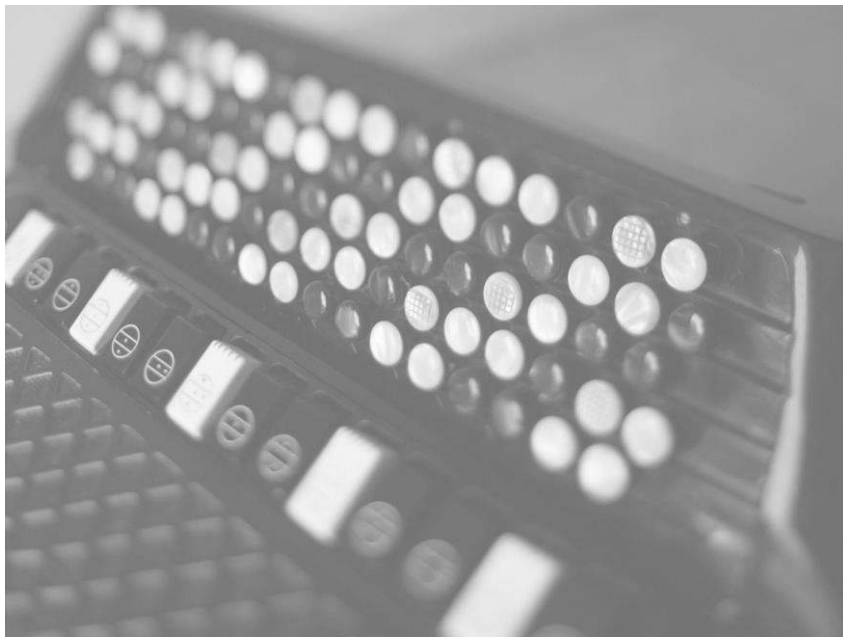

Humaniora Kindsheid Jesu

Kunstsecundair Onderwijs Studierichting Muziek

Het accordeon, mijn passie

Schooljaar 2016-2017

Een scriptie behorend tot de geïntegreerde proef
aangeboden door
Lieke op 't Roodt 6A

Maart 2017

Mentor inhoud: Annelies Winten
Mentor procesevaluatie: Donatella Buzzerio
Mentor taal en structuur: Eva Belmans

WOORD VOORAF

Bij het voorleggen van mijn geïntegreerde proef van het laatste jaar van de muziekhumaniora wil ik iedereen bedanken die zijn of haar steentje heeft bijgedragen aan dit werk.

In de eerste plaats wil ik mijn lerares accordeon, alsook mijn mentor inhoud, Annelies Winten bedanken. Ze heeft me in mijn laatste jaar als een goede coach begeleid en me vele specifieke vaardigheden van het accordeonspel bijgebracht.

Daarnaast wil ik graag mijn mentor taal en structuur, Eva Belmans, bedanken voor alle hulp en het verbeteren van mijn GIP op vlak van taal.

Mijn speciale dank gaat uit naar mijn mentor procesevaluatie, Donatella Buzzerio, voor alle steun en goede raad. Bij haar kon ik altijd terecht met vragen.

Tot slot wil ik graag Thomas Schampaert, mijn leraar Engels, bedanken voor de uren dat hij mij geholpen heeft met het verbeteren van de interviews met de accordeonisten.

INHOUD

WOORD VOORAF.....	3
INHOUD	4
INLEIDING	5
1. CHROMATISCH ACCORDEON	6
1.1 Wat is een chromatisch accordeon?	6
1.2 De balg.....	6
1.3 De tongen	6
1.4 De registers	7
1.5 Verschillende soorten accordeons.....	7
1.6 Melodiebassen	8
2. DRIE ACCORDEONISTEN	9
2.1 Gorka Hermosa	9
2.2 Viatcheslav Semionov	11
2.3 Grayson Masefield	13
2.4 Vergelijking.....	14
2.5 Waarom?.....	15
SLOT.....	16
BIOGRAFIE	17
BIJLAGEN	19
1. Gorka Hermosa interview	19
2. Viatsheslav Semionov interview	22
3. Grayson Masefield interview	27

INLEIDING

In mijn geïntegreerde proef wil ik samen met jullie mijn passie delen, namelijk het accordeon.

In het eerste hoofdstuk bespreek ik het bestaan en de werking van het chromatisch accordeon. Eveneens worden er enkele verschillen aangehaald tussen de soorten accordeons.

Het tweede hoofdstuk gaat over drie accordeonisten die me heel erg inspireren: Gorka Hermosa, Viatcheslav Semionov en Grayson Masefield. Hier vind je informatie terug over hun afkomst, hun opleiding en internationale carrière. In dit hoofdstuk is er ook een korte vergelijking van de drie accordeonisten en waarom ze mij zo inspireren.

In bijlage zijn de interviews met de drie accordeonisten te vinden.

Veel leesplezier!

1. CHROMATISCH ACCORDEON

Het eerste hoofdstuk gaat over het chromatisch accordeon. Hier kom je meer te weten over wat dit instrument precies is, wat een balg, registers en tongen zijn en hoe deze werken. Daarnaast worden ook enkele verschillen tussen accordeons aangehaald.¹

1.1 Wat is een chromatisch accordeon?

Een chromatisch accordeon is een accordeon waarbij je bij het trekken en duwen dezelfde noot verkrijgt. Een accordeon is het enige draagbare instrument waarop je gecompliceerde polyfone muziek kan spelen. Polyfoon betekent dat er meerdere melodieën tegelijk gespeeld worden of een melodie begeleid door akkoorden. Hierbij wordt vaak met de rechterhand de melodie gespeeld en met de linkerhand de akkoorden. Dit kan ook omgekeerd zijn, maar dat is niet met elk accordeon mogelijk. Het accordeon heeft zijn naam te danken aan het feit dat er met de linkerhand akkoorden gespeeld kunnen worden door slechts één knop in te drukken.

Een accordeon behoort tot de toetsinstrumenten, maar is ook een blaasinstrument dat behoort tot de categorie van de aerofonen. In tegenstelling tot andere blaasinstrumenten zoals een dwarsfluit, wordt er bij een accordeon zelf geen lucht in het instrument geblazen door de bespeler, maar komt er lucht in het instrument door middel van de balg.

1.2 De balg

De balg bevindt zich in het midden van het accordeon en is gemaakt van karton. Het aantal vouwen in deze balg is afhankelijk van de grootte van het instrument. Door het afwisselend heen en weer bewegen van de balg komt er lucht in het accordeon. De afwisseling van het trekken en duwen van de balg wordt ook wel balgvoering genoemd.

De balg heeft meerdere functies. Met de balg wordt onder andere de geluidsterkte bepaald. Hoe harder je trekt of duwt, hoe luider de toon zal klinken. De balg wordt ook gebruikt voor de articulatie van bijvoorbeeld verschillende accenten. Hoeveel lucht je nodig hebt in de balg is afhankelijk van hoeveel noten er tegelijk gespeeld worden. Hoe meer noten er gespeeld worden, hoe meer lucht je nodig hebt en hoe sneller de balg dus open of dicht gaat. De hoeveelheid lucht die je nodig hebt, is ook afhankelijk van het register dat je op dat moment gebruikt.

1.3 De tongen

De noten op een accordeon worden geproduceerd doordat er lucht in het accordeon stroomt. Hierdoor gaan de tongen trillen. Tongen zijn metalen staafjes, meestal van staal of zilverlegering. De toonhoogte van de toon hangt af van de massa en de veerkracht van de tong. Elke toon heeft twee gelijke tongen: één voor de instromende lucht en één voor de uitstromende lucht. Dit zorgt ervoor dat er

¹ Van Den Bosch, J. *Het accordeon in hoofdlijnen*.

bij het trekken en het duwen van de balg dezelfde toon ontstaat. De tongen worden afgeschermd door kleppen. Wanneer je een toets indrukt, gaat de klep boven de noot van die toets omhoog waardoor er lucht door de tong kan stromen en er zo een toon ontstaat.

1.4 De registers

De registers van een accordeon zijn de klankvarianten. Hoeveel registers en welke registers een accordeon heeft is afhankelijk van hoeveel korig het instrument is. De korigheid van een accordeon geeft aan hoeveel tonen er tegelijk klinken wanneer je één toets indrukt. De meeste compacte accordeons zijn tweekorig. Deze accordeons hebben enkel een vlakke, enkelvoudige toon (8-voet register) en een samengestelde toon (dubbel 8-voet register).

Samengestelde tonen ontstaan wanneer een vlakke toon samenklinkt met een iets hoger of lager gestemde toon waardoor er een verschil in hertz is tussen de tonen en er een zwevend geluid ontstaat (musette).

Een driekorig instrument bevat een register dat een octaaf lager klinkt (16-voet register). Dit register kan gecombineerd worden met het 8-voet of dubbel 8-voet register waardoor er vijf mogelijke registers ontstaan: een hoge vlakke toon, een vlakke lage toon, een hoge en lage toon samen, twee hoge tonen en tot slot de combinatie van het dubbel 8-voet register en het 16-voet register waardoor er drie tonen samen klinken. Vierkorige accordeons hebben een extra hoog register (4-voet). De grootste accordeons hebben vijf tongen per noot en dan spreekt men van een vijfkorig instrument. Bij vijfkorige accordeons komt er nog een extra 8-voet register.

1.5 Verschillende soorten accordeons

Er zijn zeer veel verschillende soorten accordeons. Het eerste grote zichtbare verschil bevindt zich aan de rechterkant. Deze rechterkant of discant kan ofwel een pianoklavier (toetsaccordeon) ofwel knoppen (knopaccordeon) hebben. In veel Engelstalige landen wordt het toetsaccordeon gebruikt, maar in België wordt de voorkeur gegeven aan het knopaccordeon. Een knopaccordeon heeft enkele voordelen ten opzichte van een toetsaccordeon. De knoppen bij een knopaccordeon nemen namelijk minder plaats in dan de toetsen van een pianoklavier. Hierdoor is de spanwijdte voor een octaaf bij een knopaccordeon kleiner. Daarnaast is het eenvoudiger bij een knopaccordeon om op zicht te transponeren. Alle knopaccordeons hebben minimum drie rijen knoppen. Wanneer het accordeon slechts drie rijen knoppen heeft, is het alleen mogelijk om een melodie anderhalve, drie of vier en een halve toon hoger of lager te spelen wanneer je als speler gebruik wilt maken van dezelfde vingerzetting. Wanneer het accordeon vier of vijf rijen knoppen heeft, is het ook mogelijk om naar andere toonaarden te transponeren dan toonaarden die anderhalve toon hoger of lager zijn. Om in een andere toonaard te spelen, moet enkel de hand verplaatst worden.

Bij de knopaccordeons zijn ook nog enkele verschillen. Zoals eerder vermeld, heeft een knopaccordeon standaard drie rijen knoppen, maar er kunnen ook vier of vijf rijen zijn. De extra rijen zijn de hulprijen en zijn een herhaling van de eerste en tweede rij. Hierbij is de vierde rij gelijk aan de eerste en de vijfde rij gelijk aan de tweede rij. Daarnaast zijn er drie verschillende systemen waarmee de noten geordend kunnen worden. De twee meest voorkomende systemen in België zijn C-griff en B-griff. Bij C-griff bevindt de do zich op de eerste rij en bij B-griff bevindt de do zich op de derde rij.

Bij accordeons is er ook veel variatie in de linkerkant of de baskant. Ten eerste kan het aantal bassen sterk verschillen. Dit kan gaan van twaalf tot honderd-zestig bassen. Ten tweede zijn er accordeons met ofwel rechte ofwel schuine bassen. De bassen zijn in beide systemen geordend volgens de kwintencirkel, maar de rechte bassen zijn het spiegelbeeld ten opzichte van de schuine bassen. Zo liggen de bassen bij accordeons met schuine bassen (van onder naar boven gezien) in de volgorde F-C-G-D-A-E-B en bij accordeons met rechte bassen in de volgorde B-E-A-D-G-C-F.

In het algemeen wordt in België lesgegeven op accordeons met schuine bassen. Deze accordeons hebben zes rijen bassen waarvan twee rijen grondbassen en de andere vier rijen akkoordbassen. De twee rijen grondbassen bestaan uit de grondnoten met daarbij de bijbehorende grote tertsen, die in de rij voor de grondbassen liggen. De vier rijen akkoordbassen zijn het majeurakkoord, het mineurakkoord, het dominant septiemakkoord en het verminderd septiemakkoord.

Accordeons met rechte bassen hebben, net zoals accordeons met schuine bassen, ook zes rijen, maar deze hebben drie rijen grondbassen en drie rijen akkoordbassen. De drie rijen grondbassen bestaan uit een rij grondnoten, een rij met de bijbehorende grote tertsen van de grondnoten en een rij met de bijbehorende kleine tertsen van de grondnoten (bv. C-E-Es). De drie rijen akkoordbassen bestaan uit het majeurakkoord, het mineurakkoord en het dominant septiemakkoord. Deze accordeons hebben dus geen verminderd septiemakkoord.

1.6 Melodiebassen

Sinds 1960 wordt er steeds meer gebruik gemaakt van accordeons met melodiebassen (ook wel baritonbassen, free-bass of MIII genoemd). De meeste moderne accordeons hebben een convertor, dit is een rechthoekige lange staaf die zich aan de baskant van het accordeon bevindt. Door deze in te drukken, kan er gemakkelijk gewisseld worden tussen de standaardbassen en de melodiebassen. Bij het gebruik van de convertor worden de vier rijen akkoordbassen van de baskant hetzelfde als de eerste vier rijen van de rechterkant van een knopaccordeon (ook C-griff of B-griff). De grondbassen blijven echter hetzelfde, net zoals bij de standaardbassen. Dit betekent dat er dan geen akkoorden meer gespeeld worden, maar dat ook afzonderlijke noten gespeeld kunnen worden zoals in de rechterkant. Nog een verschil tussen standaardbassen en melodiebassen is dat bij de standaardbassen de grondbassen niet in octaven gespeeld kunnen worden en bij de melodiebassen wel. In de melodiebassen zijn er ook nog veel verschillen. Zo lopen bijvoorbeeld in Europa de melodiebassen parallel met de rechterkant (bovenaan bevinden zich de lage tonen en onderaan de hoge tonen). In Rusland is het accordeon sterker ontwikkeld en lopen de melodiebassen niet parallel met de rechterkant.

2. DRIE ACCORDEONISTEN

In dit hoofdstuk behandel ik drie accordeonisten die me heel erg inspireren. De eerste accordeonist die ik ga bespreken is Gorka Hermosa uit Spanje. Als tweede ga ik Viatcheslav Semionov uit Rusland bespreken en tot slot Grayson Masefield uit Nieuw-Zeeland.

Ik geef meer uitleg over het leven van deze accordeonisten en waarom ze zo belangrijk voor mij zijn.²

2.1 Gorka Hermosa

Gorka Hermosa Sanchez werd geboren op 29 april 1976 in Urretxu, een gemeente in Baskenland in Spanje. Hij is de enige in zijn familie die accordeon speelt en ook de enige die een muzikant is. Behalve accordeonist en componist is hij ook nog leerkracht accordeon, schrijver en uitgever.

Gorka Hermosa begon met accordeon spelen op twaalfjarige leeftijd bij Javier Ramos, een Spaanse accordeondocent, in de buurt van Urretxu. Enkele jaren later ging hij les volgen aan het Stedelijk Conservatorium in Irun, een gemeente ten noordoosten van waar hij woonde. Hier kreeg hij les van Amaia Liceaga, een Spaanse accordeonlerares en de Franse accordeonleraar Thierry Paillet. Op hetzelfde moment volgde hij ook nog les bij de zeer bekende Russische accordeonist Friedrich Lips, die toen in Irun verbleef. Enkele jaren later voltooide hij zijn muzikale opleiding aan het Conservatorio Jesus Guridi in Vitoria waar hij les kreeg van de accordeonist Adrian Cristobal.

Gorka Hermosa is ook enkele keren naar Frankrijk geweest waar hij les kreeg van de Fransman Jacques Mornet. Toen Gorka zestien jaar was, kreeg hij tijdens de zomer lessen van hem in Le Thor. Op negentienjarige leeftijd keerde Gorka terug naar Frankrijk voor een zomer waar hij weer lessen kreeg van Jacques Mornet aan het CMINA in Auvergne. Door de jaren heen heeft Gorka ook nog lessen gekregen van onder andere Eric Pisani, een accordeonist uit Frankrijk, Carlos Iturralde, een accordeonist uit Spanje, Frederic Deschamps, een accordeonist uit Frankrijk en Claudio Jacomucci, een accordeonist uit Italië.

Als kind wilde Gorka in de eerste plaats journalist worden. Op de tweede plaats kwam de keuze voor basketbalspeler en pas op de derde plaats kwam muzikant. Toen hij negentien jaar was, wist hij nog niet wat hij wilde doen en begon dan maar met zijn studie voor ingenieur in de informatica. Dit deed hij samen met zijn studie aan het conservatorium. Hij heeft zijn opleiding voor ingenieur in de informatica nooit afgemaakt omdat hij toen besepte dat hij een muzikant wilde worden.

Gorka Hermosa was de eerste Spaanse accordeonist die samen met een symfonisch orkest speelde, namelijk het Spaans Radio- en TV-orkest (O.S. R.T.V.E.). In 1998 nam Gorka deel aan de wedstrijd Concurso Permanente de Jóvenes Intérpretes. Hij won deze wedstrijd en dit was het resultaat. Door met een symfonisch orkest te spelen, wilde Gorka het accordeon deel laten uitmaken van de wereld van de klassieke muziek.

Naast het spelen met het Spaans Radio- en TV-orkest, trad hij nog op als solist met meer dan twaalf andere orkesten. Zo trad hij in 2001 op met het strijkorkest uit León, namelijk O.J.M.U. (Orquesta

² Hermosa, G. *Gorka Hermosa interview*.

Viazzani, R. *Silence please! Prof. Viatcheslav Semionov tells his life (1st part)*.

Semionov, V. *Viatcheslav Semionov interview*.

Juventudes Musicales Universidad). Zelf heeft hij heel wat van zijn eigen solocomposities gearrangeerd voor orkest met solist, die vandaag de dag nog vaak worden uitgevoerd door hem, maar ook door andere accordeonisten over heel de wereld.

Wat Gorka het liefst doet, is optreden met een orkest. Maar naast optredens met orkesten, treedt hij ook op met verschillende kamerorkesten, met kleine ensembles of als duo of trio. Zo maakt hij deel uit van een vast ensemble, Malandro Club. Het is een trio dat bestaat uit de contrabassist Javier Mayor, de trompettist Alberto Vaquero en Gorka zelf. Gorka is ook zeer geliefd als solo-accordeonist, maar hij vindt dit zelf minder leuk dan met een orkest of een ensemble omdat het maar alleen is.

Gorka toert de hele wereld rond met zowel zijn eigen werken als werken van andere bekende componisten, zoals Astor Piazzolla. Hij kijkt ook heel erg op naar Aitor Furundarena, een accordeonist uit Baskenland, The Clash, een Britse punkgroep, Richard Galliano, een Franse accordeonist en nog veel anderen. Hij kijkt echter vooral op naar Bach.

Naast uitvoerend muzikant is Gorka ook leerkracht aan het Conservatorio Jesús de Monasterio in Santander, waar hij al sinds 2005 les geeft. Naast zijn lessen hier, houdt hij er ook van om masterclasses te geven over heel de wereld. Hij heeft ook al een aantal lezingen gegeven in Macedonië, Italië en Spanje. Gorka wordt ook vaak gevraagd als jurylid in internationale wedstrijden in onder andere Italië, Frankrijk, Kroatië, Macedonië en Spanje. Hij is ook lid geweest van de examencommissie aan de Universiteit van Lausanne in Zwitserland.

Gorka speelt op een Pignini Sirius C-griff. Pignini is een van de bekendste merken van accordeons. Sinds hij begon, op twaalfjarige leeftijd, speelt hij op een accordeon van Pignini. Aanvankelijk koos zijn leerkracht hiervoor, maar door de jaren heen is Gorka de Pignini beginnen zien als 'zijn' geluid. Het is een deel van zijn muzikale persoonlijkheid. Hij beschouwt het instrument als een deel van zichzelf door de kwaliteit van het geluid en de mechaniek van het instrument. Zelf heeft Gorka een zeer goede band met de eigenaars van de Pignini-fabriek in Italië en hij beschouwt hen als zijn vrienden.

Gorka Hermosa is ook een zeer goede componist en ik heb al een aantal werken van hem gespeeld waaronder *Anantango* en *Idiarena*. Gorka schreef de tango in 2003 toen zijn toenmalige vriendin Ana het uitmaakte. Vandaar de naam *Anantango*. *Idiarena* is een deel van *12 idazketatxo*. Het is een verzameling van twaalf kleine composities die hij schreef toen hij een tiener was.

Voor Gorka is muziek een vorm van communicatie en dat gebruikt hij dan ook in zijn eigen composities. Eerst denkt hij na over wat hij wil vertellen met zijn muziek en vervolgens gaat hij improviseren terwijl hij alles opneemt. Daarna luistert hij naar de opnames en verwijdert hij de dingen die niet goed zijn. Met de kleine overgebleven stukjes gaat hij aan de slag op zijn computer om zo tot een compositie te komen. Zijn laatste stap is zijn compositie instuderen met zijn accordeon en nog kleine dingen aanpassen tot de compositie voor hem perfect is.

Gorka componeert niet alleen werken voor solo-accordeon. Hij arrangeert ook bijna al zijn werken voor een ensemble of orkest. Zijn werken zijn niet voor een bepaalde instrumentatie, maar kunnen met eender welke bezetting gespeeld worden. Gorka heeft ook heel wat werken van andere componisten gearrangeerd en getranscribeerd. Hij heeft bijvoorbeeld *Struggle for Pleasure* van de Belgische componist Wim Mertens herschreven voor solo-accordeon. Een ander voorbeeld is *L'enfant Perdu* van de Spaanse componist Germàn Diaz. Dit werk heeft hij gearrangeerd voor accordeon met een solo-instrument zoals een viool of een dwarsfluit.

Gorka is zeer gekend in verschillende genres waaronder flamenco, fado, folk, pop-rock, jazz, techno, fusion, tango en nog veel meer. Hij houdt van al deze genres en heeft niet echt een specifieke voorkeur voor een genre.

Gorka heeft zelf ook vier boeken geschreven over dingen die te maken hebben met het accordeon. Zijn eerste boek, *El repertorio para acordeón en el Estado Español*, gaat over het Spaanse repertoire voor het accordeon. Zijn tweede boek, *Oposiciones para acordeonistas*, gaat over alle noodzakelijk onderwerpen om te slagen voor het examen om een accordeonleerkracht te worden aan een Spaans conservatorium of muziekschool. Zijn derde boek, *El acordeón en Cantabria*, gaat over de geschiedenis van het accordeon in Cantabria, de regio waar Gorka leeft en zijn vierde boek, *El acordeón en el siglo XIX*, dat hij zelf het interessantste vindt, gaat over de geschiedenis van het accordeon in de negentiende eeuw. Dit laatste boek werd zowel in het Spaans als in het Engels (*The accordion in the 19th century*) uitgegeven. Zelf heeft hij ook nog verschillende technische boeken geschreven voor het accordeon.

Gorka heeft reeds zes cd's uitgegeven, namelijk: *IlunaBar* (2001), *Tangosophy* (2006), *Flamenco Etxea* (2011), *Heterodoxia* (2013), *Malandro Club* (2015) en *ELE (Lauaxeta & Lorca)* (2017).

2.2 Viatcheslav Semionov

Viatcheslav Semionov is zeer bekend in de accordeonwereld. Hij werd geboren op 29 maart 1946 in Trubchevsk in Rusland. Als concertartiest gaf Semionov concerten in meer dan 30 verschillende landen en wordt hij gezien als de uitvinder van de moderne school voor de bayan, de Russische variant van het accordeon dat in de jaren 20 in Rusland werd ontwikkeld.

Op zevenjarige leeftijd begon hij met het bespelen van de bayan. Zo trad hij al snel in de voetsporen van zijn vader en grootvader, die ook accordeon speelden. Aanvankelijk leerde hij accordeon spelen van zijn vader, maar zijn vader had niet veel tijd om Semionov te helpen, dus Semionov leerde veel zelf via een studieboek voor accordeon dat hij had gekregen. Toen Semionov dertien jaar was, stierf zijn vader aan een hartaanval. Daarna ging hij steeds meer accordeon spelen met de herinnering aan zijn vader.

Eerst was het niet Semionovs bedoeling om een beroepsmuzikant te worden. Toen hij jong was, was hij zeer geïnteresseerd in sport en wilde hij een sportcarrière uitbouwen. Hij had zeer veel potentieel om een loopbaan uit te bouwen en hij was ook kampioen in zijn regio. Toen hij veertien jaar oud was, veranderde hij van gedachten. Hij kwam toen in aanraking met Yuri Kazakov. Yuri Kazakov is een Russische accordeonist en is nu ongeveer 90 jaar oud. Wanneer Semionov hem *Tocata in D mineur* van Bach hoorde spelen op een free-bass accordeon³, beseftte hij dat de free-bass accordeon iets

³ Een free-bass accordeon is een accordeon met melodiebassen.

was waar hij zijn leven aan kon wijden. Hijzelf speelde toen nog op een standaard-bass accordeon⁴, maar daarna kocht hij zich een free-bass accordeon en stopte hij met zijn sportcarrière. Nog geen half jaar later, in 1962, gaf hij een solo-optreden met het repertoire van zijn voorbeeld, Kazakov.

Toen Semionov amper 21 jaar oud was, startte zijn internationale muziekcarrière. Hij nam namelijk deel aan verschillende accordeoncompetities in Europa: in 1967 in Klingenthal in Duitsland, een jaar later in Sofia in Bulgarije en nog enkele jaren later in Berlijn, nogmaals in Duitsland. In deze wedstrijden eindigde hij in de top drie.

Sinds 1968 geeft Semionov les aan The Rostov Musical Pedagogical Institute. Hij besliste om een zeer goed studieprogramma te ontwikkelen voor het accordeon. Al snel volgden er prijswinnaars bij grote competities en de eerste plaats was altijd voor The Rostov Musical Pedagogical Institute, waar hij lesgeeft. Sinds hij er lesgeeft, hebben er vijftien van zijn studenten grote internationale wedstrijden gewonnen en meer dan 100 van zijn leerlingen zijn prijswinnaars. In een interview vertelde hij dat hij zijn studenten behandelt als familie en dat hij zijn studenten nooit gedwongen heeft om op wedstrijden prijzen te winnen. Hij ziet wedstrijden als een kans om je talent te tonen aan de mensen in de wereld. Voor hem gaat het er niet om dat je alles foutloos speelt, want je kan alle noten perfect spelen, maar toch nooit een goede muzikant worden.

Enkele jaren later werd Semionov uitgenodigd om professor te worden aan het conservatorium The Russian Gnessins Academy of Music in Moskou. Het is een hele eer om professor te mogen zijn, want in Rusland is een professor niet zomaar een leerkracht; het is namelijk de hoogste vorm. Eerst zijn er normale leerkrachten, daarna senior leerkrachten, dan pro-docenten, docenten, pro-professor en uiteindelijk professor. Je krijgt een titel als professor dus niet zomaar. Die titel is het resultaat van concerten geven, methodeboeken schrijven en samenwerken met zijn studenten.

Semionov ontwikkelde zijn eigen studiemethode om zijn leerlingen accordeon te leren spelen. Vroeger speelde men in Rusland slechts met drie vingers. Semionov gebruikt echter vijf vingers en leert dit ook zo aan zijn leerlingen. Voor Semionov zijn de noten die gespeeld worden niet zo belangrijk, maar alles draait om de articulatie en de manier van hoe iets gespeeld wordt.

Semionov wordt ook vaak gevraagd om masterclasses te geven in conservatoria, zowel in Rusland als

in het buitenland. Hij wordt ook vaak uitgenodigd om te jureren bij internationale accordeonwedstrijden. Hij is niet enkel een solo-accordeonist, hij vormt echter ook nog een duo met zijn vrouw Natalya Semionova, die de domra bespeelt. De domra is een traditioneel Russisch folkinstrument met een bolle klankkast en een lange hals. Het instrument heeft drie tot vier snaren en is verwant aan de luit. Samen hebben ze al concerten gegeven in Amerika en China, maar de meeste van hun concerten waren in Europa.

Semionov speelt tegenwoordig op een knopaccordeon met B-griff (de do ligt op de derde rij van het klavier) van het merk Pigini. Voor 1986 speelde hij op een accordeon van een ander merk, namelijk Jupiter. Toen gaf hij zijn accordeon aan zijn zoon omdat zijn zoon naar de middelbare school ging. Daardoor had Semionov geen accordeon meer en ging hij op zoek naar een andere accordeon. Hij koos voor de Italiaanse mechaniek van Pigini, maar zette er Russische tongen in om de kwaliteit in het hoge en lage register beter te maken. Pigini zelf streeft er ook naar

⁴ Een standaard-bass accordeon is een accordeon met enkel standaardbassen, het is dus niet mogelijk om over te schakelen naar melodiebassen.

om een zo goed mogelijk instrument te maken en heeft een aantal aanpassingen van Semionov toegepast op hun nieuwe modellen.

Semionov is een zeer getalenteerd persoon. Naast accordeonist en leerkracht is hij ook nog een bekende componist in de accordeonwereld. Hij schreef veel originele werken voor accordeon, maar hij heeft ook een heel aantal arrangementen van bestaande stukken gemaakt. Een groot deel van zijn werken zijn over heel de wereld gekend en veel concertaccordeonisten voegen zijn stukken toe aan hun repertoire. Ook worden zijn stukken gespeeld op internationale accordeoncompetities.

Mijn favoriete werken van Semionov zijn *The Bulgarian Suite* en *Kalina Krasnaya*. *The Bulgarian Suite* componeerde hij in 1975 en bestaat uit drie delen. Het is gebaseerd op Bulgaarse melodieën die hij hoorde toen hij in Bulgarije was in 1968. In 1976 schreef hij *Kalina Krasnaya* gebaseerd op een oude Russische film met dezelfde naam. De film had zo een invloed op hem dat hij direct zijn emoties wilde uiten in een compositie. Het werk bestaat uit twee verschillende melodieën die vaak worden herhaald in variaties en Semionov verwerkte deze twee melodieën in de climax tot één melodie. De eerste melodie komt uit de film en is van de Russische componist Frenkel en de tweede melodie schreef Semionov zelf.

2.3 Grayson Masefield

Grayson Masefield werd op 10 september 1987 geboren in Auckland in Nieuw-Zeeland. Hij komt uit een muzikale familie, want zijn beide ouders spelen ook accordeon. Grayson begon met accordeon spelen toen hij amper drie en een half à vier jaar oud was. Aanvankelijk kreeg hij les van Fay Schaw en Maurice Jones, accordeondocenten uit Nieuw-Zeeland. Later begon hij aan de Auckland University waar hij les kreeg van de Nieuw-Zeelandse accordeoniste Stephanie Poole. Van vijf tot achttien jaar speelde Grayson ook nog in The Nord Shore Accordion Orchestras. Aanvankelijk was het niet Graysons bedoeling om een beroepsmuzikant te worden, maar hij begon steeds bekender te worden in de accordeonwereld nadat hij deelnam aan grote internationale wedstrijden.

In 2007 verliet Grayson Nieuw-Zeeland en ging hij studeren in Parijs. Hij studeerde gedurende vijf jaar bij een van de beste accordeonisten, namelijk Frederic Deschamps. In Frankrijk heeft Grayson ook nog samengewerkt met grote componisten van de accordeonwereld waaronder Gorka Hermosa uit Spanje, Frank Angelis uit Frankrijk, Petri Makkonen uit Finland en Gary Daverne uit Nieuw-Zeeland.

Grayson is een accordeonist die over heel de wereld bekend is. In 2009 slaagde Grayson erin om de Coupe Mondiale, een belangrijke accordeoncompetitie, te winnen in twee verschillende categorieën in hetzelfde jaar. Hij won namelijk in de categorie 'Klassiek' én in de categorie 'Virtuoso Entertainment'. Hij behaalde hier veel succes mee omdat het nog nooit eerder iemand gelukt was om in twee verschillende categorieën te winnen.

Na Graysons studie in Parijs bij Frederic Deschamps ging hij naar Zwitserland, waar hij ging studeren aan de HEMU (University of Music) in Lausanne. Hier zette hij zijn studie verder om zijn bachelor- en masterdiploma te behalen. Uiteindelijk heeft hij zijn Performance diploma behaald in Nieuw-Zeeland en heeft hij een universitair diploma behaald in Zwitserland. Een Performance diploma voor uitvoerende muzikanten is meer prestatiegericht dan een universitair diploma.

Grayson reist vandaag de dag heel de wereld rond om concerten te geven. Hij heeft een heel uitgebreid concertprogramma en speelt zowel grote, serieuze concertwerken als entertainende muziek. Grayson heeft geen voorkeur voor een genre van muziek, maar zijn lievelingsstuk is *Passacaglia & Fugue in C mineur* van Bach.

Graysons Nieuw-Zeelandse afkomst beïnvloedt niet welke stukken hij verkiest om te spelen, maar het bepaalt wel hoe hij de stukken die hij speelt, interpreteert.

In 2012 heeft Gorka Hermosa, op vraag van Grayson, speciaal een stuk gecomponeerd voor Grayson. Dit stuk heet *Ka Mate* en is gebaseerd op de haka, een ceremoniële dans uit Nieuw-Zeeland.

Grayson is niet alleen een solo-accordeonist, maar hij speelt ook nog in verschillende ensembles waaronder een kwintet. Het kwintet noemt BMFC Tango Quintet en bestaat uit Marie Heck, een violiste, Adrien Pras, een pianist, Malik Besseghir, een gitarist, Bastien Monnet, een contrabassist en Grayson zelf. Zij spelen vooral tango's van Astor Piazzolla en Richard Galliano.

Naast optredens geeft hij ook masterclasses en wanneer hij in Nieuw-Zeeland is, geeft hij ook lessen. Hij wordt ook regelmatig gevraagd als jurylid bij internationale wedstrijden.

In tegenstelling tot Gorka Hermosa en Viatcheslav Semionov, componeert Grayson zelf geen stukken. Hij is al vaak gevraagd om stukken te componeren, maar zijn focus ligt meer op het uitvoeren van werken. Naar zijn mening is componeren zeer moeilijk en neemt het veel tijd in beslag.

Op dit moment speelt Grayson op een Titano Emperor Super V, een van de beste accordeons van het merk Titano. Deze accordeon heeft aan de linkerkant acht rijen, terwijl de meeste andere accordeons maar zes rijen hebben. Ook is deze accordeon, in tegenstelling tot het accordeon in conservatoria in België, niet met knoppen in de rechterhand, maar met pianoklavier. Wat Grayson ook zo een goede accordeonist maakt, is dat hij stukken die onmogelijk lijken om op een accordeon met pianoklavier te spelen, toch speelt alsof het niks is.

2.4 Vergelijking

De drie accordeonisten verschillen onderling zeer veel van elkaar, maar ze delen eenzelfde passie en dat is de passie voor het instrument. Alle drie hebben ze ervoor gekozen om hun leven aan het instrument te wijden en dat aan de wereld te tonen. Daarnaast betekenen ze zeer veel voor de accordeonwereld.

Eén van de grootste verschillen is dat de accordeonisten van een heel andere afkomst zijn: Gorka is van Spanje, Semionov van Rusland en Grayson van Nieuw-Zeeland. Dit heeft natuurlijk veel invloed op de manier waarop ze de stukken die ze spelen, interpreteren.

Gorka en Semionov zijn allebei heel goede accordeondocenten en hebben al een heel aantal leerlingen begeleid die internationale prijzen hebben gewonnen.

Daarnaast zijn Gorka en Semionov naast uitvoerende muzikanten ook nog componisten terwijl de focus van Grayson enkel ligt op het uitvoeren van stukken. Tussen de composities van Gorka en Semionov zijn er ook nog verschillen. Gorka denkt bij het maken van zijn composities na over wat hij de mensen wil vertellen en gaat dan improviseren. De werken van Semionov zijn meer geïnspireerd op bestaande melodieën, zoals Kalina Krasnaya, een lied uit een Russische film.

Er is ook een verschil in het merk en type instrument waarop ze spelen. Ze spelen alle drie op een accordeon uit Italië, maar Gorka en Semionov spelen op een knopaccordeon van Pignini en Grayson op een toetsaccordeon van Titano. Tussen de accordeons van Gorka en Semionov is er nog een verschil, Gorka speelt namelijk op een C-griff en Semionov op een B-griff.

2.5 Waarom?

Door de jaren heen ben ik via mijn accordeonlerares van de muziekacademie in contact gekomen met een heel aantal accordeonisten die wereldwijd gekend zijn. Gorka Hermosa is een zeer goede accordeonist, maar ik bewonder hem vooral als componist. Ik hou er van om zijn werken te spelen. Ze zijn zeer origineel en ik vind dat ze iets speciaals hebben. Gorka maakt in zijn composities zeer veel gebruik van dissonante klanken, maar hij gebruikt ze op een manier waardoor ze toch heel mooi samenklinken. Ik heb de mogelijkheid gehad om Gorka al een aantal keer te zien optreden en heb ook al masterclasses van hem mogen krijgen. Gorka is een zeer lieve en rustige man en ik ben zeer blij dat hij altijd bereikbaar is als ik vragen heb.

Viatcheslav Semionov is een zeer veelzijdig persoon. Ik kijk heel erg naar hem op omdat hij heel veel heeft betekend voor de accordeonwereld. Hij heeft meegeholpen aan de ontwikkeling van het instrument en de studiemethode om het instrument te leren bespelen. Daarnaast vind ik dat hij een zeer goede uitvoerende muzikant en componist is. Door hem te interviewen heb ik veel informatie gekregen over zijn verleden en wat hij allemaal heeft gedaan in zijn leven. Ik ben ook meer te weten gekomen over een aantal van zijn composities en dit helpt mij bij het interpreteren van zijn muziek.

Ten slotte heb ik veel bewondering voor Grayson Masefield. Hij is al een drietal keer in Genk geweest om concerten te geven en ik stond elke keer weer verbaasd van zijn kunnen. Hij is nog een jonge muzikant, slechts 29 jaar, maar heeft toch al zoveel ervaring. Men zegt vaak 'hard werken loont' en daar is Grayson toch wel een voorbeeld van. Hij heeft in enkele jaren tijd een hele internationale muzikale carrière uitgebouwd en dat kan je alleen maar bereiken door hard te werken. In mijn ogen is Grayson de beste accordeonist ter wereld en ik hoop hem nog vaak te mogen zien optreden.

SLOT

Als kind kwam ik via mijn mama in contact met het accordeon. Zij speelde thuis onder andere hoempapamuziek, muziek met een walsritme, op het accordeon, wat me niet echt aansprak. Bij het kiezen van een muziekinstrument aan de muziekacademie hebben ze me kunnen overtuigen om toch voor het accordeon te kiezen.

Hier kwam ik in contact met de klassieke muziek op het accordeon en dat sprak me heel erg aan. Pas enkele jaren later ben ik gaan beseffen dat accordeon mijn passie is en dat ik er mijn leven aan wil wijden. Bij het maken van mijn GIP is die passie nog meer gegroeid.

Dankzij de interviews van de drie accordeonisten, namelijk Gorka Hermosa, Viatcheslav Semionov en Grayson Masefield, werd mijn liefde voor het accordeon nog meer aangewakkerd.

BIOGRAFIE

Accordion reeds. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 7 maart 2017 via <http://www.kensingtonconcertinas.com/kensington-reeds.html>.

Balg accordeon. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 7 maart 2017 via <http://scotlandaccordions.co.uk/New%20accordion%20bellows>.

Domra, a Lost-and-Found Music Instrument of Ancient Russia. (2007, oktober 11). Geraadpleegd op 2 maart 2017 via http://www.russia-ic.com/culture_art/traditions/591/#.WLgynvk1_IU.

Duofoto. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 2 maart 2017 via <http://semionov-kooger-kerk.blogspot.be/>.

Gorka Hermosa. (s.d.). Geraadpleegd op 15 oktober 2016 via <http://www.jmspain.org/artistas/artistas-nacidos-en-jme/gorka-hermosa-27.html>.

Grayson Masefield. (s.d.). Geraadpleegd op 16 oktober 2016 via <http://www.accordions.com/gmasefield/>.

Grayson Masefield. (2015). Geraadpleegd op 15 november 2016 via <http://www.accordionstars.com/TheStars/2015/GraysonMasefield.aspx>.

Grayson Masefield. (s.d.). Geraadpleegd op 15 november 2016 via http://www.coupemondiale.org/2009/nz_press_gmasefield.htm.

Grayson Masefield. (s.d.). Geraadpleegd op 6 maart 2017 via <https://graysonmasefield.com/projects-2/>.

Hermosa, G. (2015). *Book V Arrangements & transcriptions 1. s.l.: s.e.*

Hermosa, G. (2017). *Gorka Hermosa.* Geraadpleegd op 15 oktober 2016 via <http://www.gorkahermosa.com/web/>.

Hermosa, G. (2017). *Musicology about accordion.* Geraadpleegd op 6 maart 2017 via [http://gorkahermosa.com/web/composiciones.asp?id=10&nombre=Musicology%20about%20Accordion%20\(pdf\)](http://gorkahermosa.com/web/composiciones.asp?id=10&nombre=Musicology%20about%20Accordion%20(pdf)).

Hermosa, G. (Santander/Opglabbeek, 01.12.2016). *Gorka Hermosa interview.* [Interview via Facebook].

Malandro Club. (s.d.). Geraadpleegd op 3 januari 2017 via <http://www.malandroclub.com/>.

Malandro Club Gorka. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 6 maart 2017 via <https://www.malandroclub.com/>.

Masefield, G. (Auckland/Opglabbeek, 20.11.2016). *Grayson Masefield interview.* [Interview via mail].

Meet Grayson Masefield. (2015). Geraadpleegd op 16 oktober 2016 via <http://accordionlife.com/about-grayson-masefield/>.

Op 't Roodt, P. (2013). *Accordeon Lieke.* [foto].

Op 't Roodt, P. (2015). *Gorka Hermosa.* [foto].

Op 't Roodt, P. (2015). *Gorka Hermosa zwart-wit.* [foto].

Op 't Roodt, P. (2015). *Grayson Masefield*. [foto].

Op 't Roodt, P. (2015). *Grayson Masefield Ka Mate*. [foto].

Op 't Roodt, P. (2017). *Rechte bassen*. [foto].

Pianoklavier. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 9 maart via <https://nl.wikipedia.org/wiki/Accordeon>.

Pigini Nova. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 7 maart 2017 via <http://www.lueschermusik.ch/home/produkte/akkordeon/akkordeons/pigini.html>.

Registers symbolen. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 7 maart 2017 via <http://www.duckmandu.com/notation/>.

Simba Pigini. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 9 maart 2017 via <http://www.pigini.ch/newinstr.php?lang=de&id=5500>.

Semionov 1. (s.d.). [foto]. Geraadpleegd op 2 maart 2017 via <http://www.strumentiemusica.com/en/highlights/the-greater-russian-contemporary-composer-viatcheslav-semionov/>

Semionov, V. (Moskou/Opglabbeek, 06.01.2017). *Viatcheslav Semionov interview*. [Interview via Skype].

Van den Bosch, J. (2010). *Het accordeon in hoofdlijnen*. Maastricht: Uitgeverij Boekenplan.

Viatcheslav Semionov.(2003). Geraadpleegd op 3 november 2016 via <http://www.accordions.com/semionov/>.

Viazzani, R. (2013, juli 17). *Silence please! Prof. Viatcheslav Semionov tells his life (1st part)*. Geraadpleegd op 16 oktober 2016 via <http://www.strumentiemusica.com/en/accordion-en/silence-please-prof-viatcheslav-semionov-tells-his-life-1st-part/>.

Viazzani, R. (2013, juli 23). *Silence please! Prof. Viatcheslav Semionov tells his life (2st part)*. Geraadpleegd op 5 november 2016 via <http://www.strumentiemusica.com/en/accordion-en/silence-please-prof-viatcheslav-semionov-tells-his-life-2st-part/>.

BIJLAGEN

1. Gorka Hermosa interview

How old were you when you started to play the accordion. You got lessons at a lot of different music schools, where and from who did you get lessons?

I started when I was 12 years. I started in my own town with Javier Ramos, afterwards I went to Irun to study with Thierry Paillet and Amaia Liceaga. At the same time I studied with Friedrich Lips, who in those years lived in Irun. I went to Vitoria to finish my accordion conservatory level with Adrian Cristobal. When I obtained my grade, I went to Jacques Mornet (in Le Thor and after in CNIMA), Eric Pisani, Carlos Iturralde, Frederic Deschamps, Claudio Jacomucci... and with some other teachers that played different instruments.

I also read that you went to France, where you completed your studies. Is that true? And where was it exactly? And why did you go to France?

Yes I studied with Jacques Mornet because my teachers (Amaia and Thierry) both studied with him. It was marvellous to study with him. He is a great man. There I met a lot of students (Frederic Deschamps, Christine Rossi, Philippe Bourlois, Melanie Bregant...) that now are my friends. I studied with him one summer (when I was 16) in Le Thor and another one at CNIMA (when I was 19).

Did you always want to be a famous accordionist and composer, or did you first want to do something totally different? Were there other accordionists in your family?

When I was a child I wanted to be journalist or basketball player... Only later on, I wanted to become a musician. But, I was only 19 and I was not totally sure... so I started with Engineering and informatics while doing my conservatory studies... but I didn't finish it because I realized that I wanted to be a musician.

No, there is no other accordionist or musician in my family.

Was there someone you looked up to, a famous musician?

Yes... many people were my idols!!!! Bach, Galliano, Piazzolla, Aitor Furundarena, The Clash, Fermin Muguruza, Aitor Gorosabel...

You were the first accordionist that played with a symphonic orchestra, why did you want to play with an orchestra?

Because I wanted to include the accordion in the classical world and this was one of the best ways. It was a marvellous experience. I won a music competition in Spain (J.M.E. Jeunesses Musicals), not just for accordion, but for all types of instruments... and the prize was a few rehearsals and a concert with the Spanish Radio and TV Orchestra. It was amazing...

What do you like the most: playing with an orchestra, playing with an ensemble or playing as a solo accordionist?

With an orchestra. I like to play in duets a lot too. I am not really fond of playing on my own. It feels like making love on your own. It is better to do it in company... 😊

You are also a teacher, where do you give lessons and since when?

I teach at Conservatorio "Jesús de Monasterio" of Santander since 2005.

Do you like to give masterclasses?

I love it.

Why did you choose to play on a Pigini and not another instrument? And what type of Pigini do you have?

I have always played on a Pigini since I was 12 years old. At the beginning, of course, it was not me, but my teacher who chose it for me... but later, I realized that Pigini is MY sound, it's my soul, it's part of my musical personality. I play on a Pigini Sirius now. It's my 2nd Sirius. I'm really in love with this instrument. The quality of the sound, the technical perfection, the low weight, the precision... Besides, where I live, we have always had a marvellous technical support at Pigini Spain... So I can thank them for all those years from the bottom of my heart. Some years ago I got acquainted with the people running the Pigini workshop: Massimo, Francesca, Frederico, Andrea and the rest... And now I can say very proudly that they have become my friends. I am very grateful when it comes to this instrument: it has become a part of myself.

I think you are a great player and composer and I like to play your compositions, so I'm very interested in how you compose, how you get the inspiration in general to compose the wonderful pieces.

Thank you for your nice words. Actually every time is different... but now... I first think about the story I want to tell (because for me music is communication, and before I communicate I have to think about what I want to communicate), then I improvise on this feeling and I record all the improvisations. I listen to them and oftentimes I delete all of them... but with the little things that I like I start composing and arranging on my computer to arrive at the final score. Finally I start studying it with my accordion and change or modify little things.

You are from Basque Country, does that have influences on how you compose, on the genre of your compositions?

Of course. I was born in a year in which there was a lot of violence in this area because of the confrontations between Basque independence fighters and Spanish nationalists... so it was not easy. Moreover... I speak Basque, a very strange language (the most different and archaic of all the European languages) and that has deep culture ties... so, yes, this culture influenced me a lot. My parents are from the south of Spain so also this culture has influenced me.

And I love to play the Anantango! How did you compose that piece, what was your inspiration?

It's not a very original story...: I had a girlfriend called Ana... and she left me... I was sad and I wrote it... Nothing original as you see... hahahaha!!!!

Idiarena is a part of '12 idazketatxo'. What are idazketatxo?

It means "12 little compositions". I wrote them when I was a teenager. I love them. They are simple... but very honest I think.

You compose pieces for solo accordion and arranges the pieces also for an ensemble. Do you also arrange pieces from other composers?

Of course I do. My music is not for a fixed instrumentation. It can be played with any instrumentation. Perhaps there are only a few small exceptions (Fragilissimo, Goya, Oda...) And about other composers... Yes... to be a good arranger is a very important skill for an accordionist, I think. I have made hundreds or thousands of arrangements...

Which genre of music do you prefer to compose or to play by yourselves?

I don't mind the genre. I love so many different genres. And if I would tell you now that I would love this one... perhaps next week I would choose another one... so... I'm very capricious when it comes to this...

How many CDs do you have?

I recorded 5 albums. IlunaBar: pop style, Tangosophy: fusion, Flamenco Etxea: flamenco and Basque Music, Heterodoxia: recopilation, Malandro Club: fusion. Right now, I am preparing ELE (Tribute to Lorca & Lauaxeta)

And what do you like the most: playing your own compositions or the pieces of other composers?

Always Bach. I love to play Bach. But... I think that for any artist it is important to distinguish yourself and to play other things than the other musicians play... So for me, the most natural thing to play to make a musical career is my own music.

You also wrote 4 books, what are they about?

The first one is about the Spanish repertoire for accordion, the 2nd is about all the subjects necessary to pass the exam for be accordion teacher in a Spanish Conservatory, the 3rd one is the history of the accordion in Cantabria, the region where I live and the last one, the most interesting I think, is the history of the accordion in the 19th century. I also have written a Technical Notebook for accordion.

My thesis is also about Grayson and Semionov. I would like to know what you think of them.

Semionov is a myth for our instrument. He is perhaps the most popular composer for our instrument. He is a GREAT player too, he is one of the best teachers that I know... And he is an extremely kind man. And Grayson... is probably the person who changed my life. Before he started playing my piece Frangilissimo I was only known in Spain... and after he played this piece all over the world, I started to become known in the rest of the world... thanks to his marvellous way of playing my music. I also should be extremely grateful to him, and to his teacher Frederic Deschamps. After he played this piece we have been collaborating many times... and I hope to continue doing it for a long time. He's a gentleman and I appreciate him very much.

2. Viatsheslav Semionov interview

I read somewhere that you wanted to have a sports career, but when you saw Yuri Kazakov playing on a free-bass accordion you changed your thoughts, why? Did you know him personally?

I was 14 years old and played the standard bass accordion. But Yuri Kazakov (Юрий Казаков) was just introducing this instrument on professional stage in our country. And he played Toccata in D minor by Bach. You know, and he played free bass accordion. When I heard free bass accordion, I decided on this moment that this was a really professional instrument and I decided to devote my life to it because 'hoem-pa-pa' was not my favourite. That's why I wanted something real.

In sports I was very successful, I was champion of the Rostov region and I wanted to continue my career. But when I heard Yuri Kazakov, I considered this subject more seriously and started to do it myself in this direction.

My teacher in college was especially important because she was a pianist and composer, not an accordion player, so for this was the best chance to evolve in this direction.

I know Yuri personally, he is still alive, about 90 years old. He was the first most well-known artist on this instrument in our country. He was the first who made a professional performance in a philharmonic concert hall in our country with this new kind of instrument: the free bass and accordion with registers, many timbres and free bass bayan.

So after the concert, I decided to enter gymnasium with the free bass accordion. Gymnasium is actually already conservatory. In our country, conservatory can be gymnasium or academic level.

Your father and grand-father also played the bayan. Did your father teach you or did you go to a music school?

I never studied in musical school, I played the bayan myself. Like... when I wanted, I taught myself.

A little bit further, my father gave me a book, like a schoolbook, you know, to study the bayan. But he was always occupied because he was director of Palast of culture. Also, he played the bayan but he had no time to work with me... enough.

I also did not know that I would be a professional musician so at the time. It's childhood, nobody knows what he or she will become. But my father died when I was 13 years old and in memory of him, I started to work more seriously with the bayan and entered in musical college in Rostov.

Why did you choose for a Pignini and not an accordion from Russia? You changed a lot in the instrument to make it better. Would you shortly describe what you changed?

Most of the time I played on a Russian instrument, of course. Before 1986, I played on a Jupiter. Then my son started playing the bayan and I had to enroll him in highschool. I gave my Jupiter, it's the best Jupiter which was made by the instrument builder. It's a very good instrument I gave to my son and at the time, I needed another instrument. And Lagarde and Pignini offered to make a new instrument for me. For me too, it was very exciting and interesting to experiment.

It has an Italian mechanic body and Russian reeds inside. It was the first experiment and it was very good because of the quality of Russian reeds is much better than Italian reeds, especially the basses, the lower reeds and piccolo reeds too, actually. Richard (Lagarde?) also made the same for himself. He helped with the reeds and Pignini made the instruments for him and for me. That is why I started

playing the Pignini. Not because of nationality... Russian or Italian... it doesn't matter. For me the most important thing is the quality of the instrument. And the instrument should be able to evolve. The Russian Jupiter is fantastic on the right side, but the left side never had any registers. So I decided in the left hand side could be developed some more and I started to experiment. My last instrument of 2 years ago, made by Pignini, has a special construction for the free bass. So, one voice on the left hand sounds like a cassotto on the right hand. In this situation, this cassotto and piccolo sound very natural like the organ register on the right hand.

You invented your own method to play the bayan to teach your students. What is it exactly?

The book I made is published in our country and also in China. The idea of my school is not to study like a computer. I start without notes, I start to form the imagination of the pupils. The quality of sound... Sound is question number one, it doesn't matter whether it's the C, D, E, F, G and other things.

In every other school, you first learn the keyboard notes, but that is secondary in my system. For me, music is intonation and articulation. In my school, the basic thing is to start with music and after that the names and where they are on the instrument and how it is could be written on a paper follow.

In our country, people played with 3 fingers, but I was against this system because my first instrument I started playing on was an Italian instrument with 5 rows of keys. So from childhood on, my father and I, we played with 5 fingers and it was as if I did not study music school, because they would have taught me the other system (3 fingers).

When we speak, when we ask a question or answer, our intonation (n.b.: not pitch!) is the most important. It's the same when we are playing music.

Everything is connected to this articulation. There are 4 ways: 2 with the keyboard and 2 with the bellow. Keyboards, we can feel, touch and press and it sounds soft. If you want it stronger, you have to hit the keys.

On the one hand, you can first press the bellow and then make the sound with the keyboard or on the other hand, you can first finger the keyboard and then press the bellow. These 4 things is everything what you need. With our instrument, we can imitate sounds from other instruments, but it also has its own possibilities. When playing music, you either need a direct approach or a soft attack. When you first press bellow and then hit the keys, you get an active attack. When you want to play softly, you slowly press the keys and close the bellow afterwards.

What is also very important, and especially in polyphonous use of the accordion is that in my school, we learn that how deeper you press the keys, the longer the note sounds. The shorter you press, the more piano you play, so you can use it to play multiple dynamics in (several) independent lines. So you can actually play crescendo in the left hand and diminuendo in the right hand.

You can compare my school to one of the best piano school because every instrument has its own technical system but when it comes to playing the music, we are actually the same. Whether you play Bach on piano or bayan, it should be phrased professionally and sound professional in articulation amongst other things.

Last year, I played the Bulgarian Suite. I like that piece very much and I was always wondering where you got the inspiration to write that piece.

In 1968, I was on a world youth festival in Bulgaria. It was a festival and there was also competition, so I took part in the competition and won the price. I also played many concerts, even in the streets

in open air because so many people came to Bulgaria. And I had a lot of Bulgarian music. I was very excited because of its unusual rhythm and I wrote down some favourite melodies from memory which I liked very much because of the unusual counting.

And once in Rostov I was asked to take part in a tv program which was organised by a Bulgarian partnership of cities. For this, they asked me to play something Bulgarian, but nothing that already existed, so that's why I made the Bulgarian Suite. I wrote down what I heard in Bulgaria and used it to compose the suite. For the second movement, I used a melody from Zlatev-Cherkin which he used for his composition for violin and piano (Sevdana) and he allowed me to use it. It's such a nice melody.

And now, I am learning to play Kalina Krasnaya and I think it is a wonderful piece! And I also like to know how you got the inspiration to write that piece.

You see, the Bulgarian Suite was my opus number one and the second one was Kalina Krasnaya. I composed the Bulgarian Suite in '75 and Kalina Krasnaya in '76. I was inspired by a movie from Vasily Shukshin with the same name. It's a very tragic story about a person who wants to start a normal life when set free from prison. But his old companions do not want to leave him alone, so they kill him. The hero always sang the song Kalina Krasnaya, so it's a symbol of something tragic.

After watching this movie, I was so destroyed that I wanted to express my feelings in this composition. I used the melody from the original music soundtrack from movie by Frenkel. And I composed my own melody for the middle part. It's like something in heaven. So in this composition, there are two melodies: the one by Frenkel and mine. And in the climax, both melodies join each other. Kalina Krasnaya means Red Snowball Tree in English. It has red berries with a faint taste. I have some trees in the garden.

So it's named after the hero, because he sang the song. His song is the leitmotiv of my composition. This happened in '76.

In '77 I was on a birthday party of Nobel price writer Mikhail Sholokhov (Михаил Шолохов), a very well-known Soviet writer. You maybe know 'Quiet Don' (Тихий Дон). It's about people who live on the river Don, the Don Kosacks.

And he wrote about these people, about their lives during the time of revolution, a tragic time for them because most of them were against communism. So it's a terrible history. And Mikhail Sholokhov, he gave me this folk song melody, a patriotic song, and asked me to compose a piece with it. I lived in this region, in Rostov on the river Don. So I wrote in '77 the Don Kosack Rhapsody.

You composed a lot of pieces for accordion, but did you also compose pieces for other instruments?

Oh yeah, I did not tell you yet, after this, after I wrote the Bulgarian Suite and Kalina Krasnaya, I understood I needed professional education. I was already docent in the Rostov conservatory.

I entered the composers faculty. I studied with Anatoly Korsakov (?), he was my teacher of composition. I helped him to arrange a composition, his sonata, for accordion because he was not an accordionplayer. I helped him and he helped me with my experiments in composition. Of course in his program, I wrote many romances, some choral music, a symphonic poem and other things, but I did not show anybody because I think it's study material and I think you need more exercise then. Some of them are quiet nice, however, and people like them. But I don't publish them. I have a concerto for bayan and orchestra. There are also some ensemble books I wrote for the Motion Trio,

the Toccata Barbara. I also wrote for Natalya, we have a duo for bayan and domra. Of most of my compositions, I have a version for bayan and orchestra, even of the Bulgarian Suite. I also wrote 3 very different sonatas.

Which genre do you prefer to compose and to play by yourselves.

I prefer the academic style, but of course I use folklore elements.

Sometimes, one composition... it has a name, Devotion I wrote it in memory of Astor Piazzolla. I wrote it in the style of a tango, but it's not a tango for dancing. It's a composition of the elements of the tango. I did not use his melodies, but mine.

I have 4 cd's.

A few years ago, I had the chance to have masterclass from you in Belgium. Do you like to give masterclasses?

I do it very often and I like it. I try to help, to build your generation and I have students of different ages. This year, my pupils won the Coupe Mondial in Rostov. I have 8 Coupe Mondial champions amongst my pupils. And this years too, my students won the Trophée mondial. This year, we even had a grand tv program, Blue Bird (Синяя птица). I was especially looking for young artists, children. It was a severe competition in our country, there were many participants. My student won the first price. And I won the price of best teacher in our country.

What do you like the most and why: playing as a solo accordionist, playing as a duo with your wife, compose or teach?

I remember a newspaper title from a Dutch paper: Semyonov has 3 legs: playing, teaching and composition. And I would joke that number 4 is constructing accordions because I always change something in the construction of my accordion. So I believe that for me is best to combine them all because I feel I play better and teach better when doing so. Because theoretically, you can teach even somebody who plays contrabass by more forte, meno forte. But a real professional teacher, should have deep knowledge of his instrument. But when I play, I like to play a difficult and big concert program. My last concert was on the 16th of December.

It helps me to be a better teacher and of course if I play and teach as a composer, I write more professionally than people who don't study the accordion and don't play it. They are not able to write something really suitable for our instrument.

There are not so many composers, because it's not an abstract but a concrete thing to write for accordion. Many amateur composers who play the accordion and try to write for accordion write something primitive and not very interesting but if composers must have a real professional education and also a good idea how to play the instrument. They will write decent music. That is why I play, compose and teach.

My thesis is also about Grayson Masefield and Gorka Hermosa. Do you know them, have you ever met them? What do you think about them?

Grayson, of course I know him. When he just started, he was very young and he evolved. He worked very hard and for many hours on his instrument. He is an interesting person and has had a lot of success with his style of playing the instrument. He mostly plays contemporary music, but he does successful work.

Hermosa, of course. We met each other in Moscow even. He was in my classroom and worked with my student.

3. Grayson Masefield interview

How old were you when you started playing the accordion? Did you always want to be a famous accordion player?

I first started playing accordion when I was 3 1/2 or 4. I've never really had the ambition to become a famous accordion player, I seemed to become a little well known internationally after my success in competitions.

Both your parents played the accordion, did they teach you first, before you went to a music school?

When I first started it was a group of young children with a Suzuki like method repeating sounds played to us etc....

Why did you go to Frederic Deschamps in Paris? How many years did you stay there? You continued your studies in Switzerland. When was it and why did you choose for Switzerland? I read somewhere that you received your diploma in NZ in 2012, didn't you receive a diploma in Paris or Switzerland?

I stayed in France for 5 years I believe, I left to Switzerland to continue my bachelor and master qualifications that I started in NZ in 2006. I have a performance diploma from NZ and my University qualifications from Switzerland.

What did you think when you won the Coupe Mondiale in 2009, how did you feel?

Coupe in New Zealand was something quite special to be able to come home and compete since living in Europe.

Did you ever think about compose your own pieces? Why or why not?

I have often been asked to compose pieces but this is something I think that is incredibly hard and takes a lot of work to create something musical while my focus is on other things.

You have a very varied program of pieces that you play, but which kind of genre do you prefer to play? What are your favourite pieces?

I don't really have a favourite genre but my favourite piece is probably Bach's Passacaglia & Fugue in C minor.

You are from NZ, does that have a big influence on the pieces that you like to play? Like for example Ka Mate from Gorka or other pieces?

I don't think that being from New Zealand affects my pieces I play but I do think that it changes how I interpret things and the style with which I play.

Do you like to travel around the world to give concerts? And do you like to give masterclasses? Do you ever want to teach accordion in a music school?

I really love that fact that I get to travel around the world to play, it's a real privilege that not many people have. Yes I give masterclasses and teach I am currently back home for one month doing just that!

Do you like to be jury in big competitions?

I feel that judging in an international competition is incredibly difficult to respect all the work the candidates do but I feel that it is a way to give back to the competitions that have shaped my career

and I feel that being a delegate, jury member and being on the Music Committee on the Confederation Internationales des Accordeonistes is a part of that.

Do you also play with other people for example in an orchestra, in an ensemble or a duo?

I have played in accordion orchestra from the age of 5 to 18, I now play in a quintet for piazzolla and do some other ensemble works.

On which kind of accordion do you play?

At the moment I am playing on a Titano Emperor Super V, the top of the Titano line. It is a little uncommon as it has 8 rows in the bass with the Quint system.

My thesis is also about Semionov and Gorka. I was wondering what you think of them.

I have a great respect for both Gorka Hermosa and Viacheslav Semionov. Although a generation and continent apart they have done very great work for our instrument not only with compositions and enlarging our repertoire but with teaching. I don't really compare myself to them as I am player first and foremost but I do realise that we've all made the decision to dedicate our lives to the instrument and to improve it internationally.

Redactie geïntegreerde proef:

Lieke op 't Roodt

Humaniora Kindsheid Jesu Hasselt
Maart 2017